

საპ. სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტისა და პროფკავშირთა რესპუბლიკური საბჭოს ორგანო
ЛЕЛО Орган Комитета по физической культуре и спорту при Совете Министров ГССР и республиканского Совета профсоюзов

№ 42
(4036)

1970 წ.

მარტი,
30-ბრა,
შპს 3 პაპ.

გაზეთი გამოდის
1984 წლის
18 აპრილიდან

მფრინავ-გამომცემელი
კოლომენკო, მსოფლიო
მ. ვ. ვლასოვა, მსოფლიო
ვ. ურავლიოვა, ბორტის ინ-
უინერმა ვ. ბარჩენკოვა, ბორ-
ტის რადისტმა ს. რიბალომ
და ბორტის ელექტრიკოსმა ა.
კრიუჩკოვა შვეულ მფრენ
11-12"-ით 2255 მ სიმაღლეზე
აიტანეს 40 ტონა და 204,5 კგ
ტვირთი.

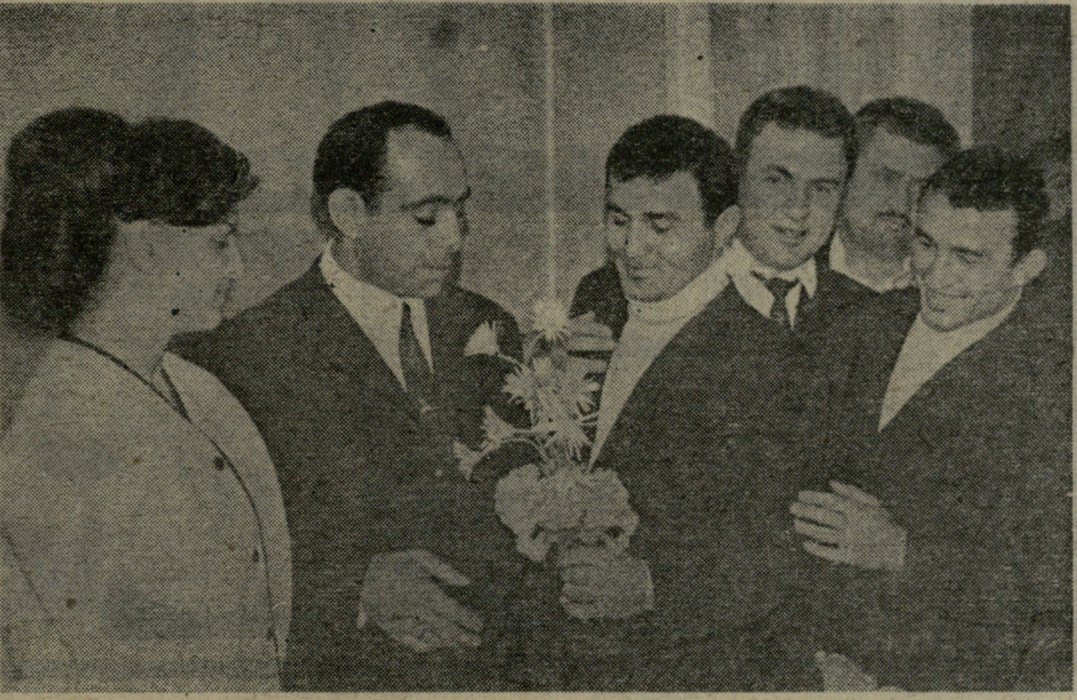
ეს მსოფლიო რეკორდი იყო,
რისთვისაც 27 თებერვალს სა-
ბჭოთა სპორტსმენებს ოქროს
მედალები გადაეცათ.
მფრინავ-გამომცემელს ვ. კო-
ლომენკოს სსრ კავშირის სა-
ერთაშორისო კლასის სპორტის
ოსტატის საპატიო წოდება მიე-
ნიჭა. იგივე წოდება მიიღო ექ-
ტრიანმა საბჭოთა მფრინავ-
მფრენმა, მსოფლიოს მრავალ-
ჯგონ რეკორდსმენმა რ. კარე-
ლიანმა.

საბჭოთა ნაკრების ძნელი ამოცანა

პარიზი, 27 თებერვლი. ხელბურ-
თელ ვაჭთა VII მსოფლიო ჩემპიონა-
ტის პირველი მატჩები საფრანგეთის
საუკეთესო სპორტულ დარბაზებში ჩა-
ტარდა. მედლებისთვის ბრძოლა 16
უძლიერესმა ეროვნულმა ნაკრებმა და-
იწყო. მათგან მხოლოდ პირველ რუკა
ადგილზე გასული გუნდები მოიპოვე-
ნენ 1972 წლის ოლიმპიურ ტურნირში
მონაწილეობის უფლებას.
პირველივე შეჯიბრებაში საბჭოთა
გუნდი შეხვდა ასპარეზობის ერთ-ერთ
ფავორიტს — გერმანიას. გაიმარ-
ჯეს გერმანიის ხელბურთელებმა —
13:11 (8:6). გამარჯვებულთაგან 6
ბურთი გაიტანა კ. პაინემ. საბჭოთა
გუნდიდან 8 ბურთი გაიტანა მაქსიმო-
ვმა, 2 — მახორინმა, 1 — შაიკოვმა.
ბრძოლა საკმაოდ დაძაბული იყო და
არბიტრები საჯარიმოებზე არ მუშაობ-
დნენ, მაგრამ საბჭოთა ბომბარდირე-
მა სამჯერ ვერ გამოიყენეს 7-მეტრიანი
დარტკმის უფლება.
ახლა პირველ 8 გუნდში მოსახვედ-
რად საბჭოთა ხელბურთელებმა აუცი-
ლებლად წარმატებით უნდა ითამაშონ

ორ სხვა მატჩებთან თავის ქვეჯგუფ-
ში — შვედებთან და ნორვეგიელებთან.
პირველ წრეში სკანდინავიელები ერთ-
მანეთს ხვდებოდნენ და გამარჯვებს
შვედებმა — 8:6.
მონაწილე კვლეები ნამდვილად
დაეხმარნენ საფრანგეთის არც თუ
ძლიერ გუნდს, რომელმაც შე-
უძლიერა წინააღმდეგობა გაუჭია სა-
ხელგანთქმულ რუმინეთის ნაკრებს —
9:12.
ძნელ ბრძოლაში მოიპოვა პირველი
ორი ქულა გერმანიის ნაკრებმა, რომ-
ელმაც შეეცადეს გუნდს სულ ერთი
ბურთით მოეგო — 11:10.
პირველ წრეში ყველაზე მეტი ბუ-
რთი გაიტანეს იუგოსლავიელებმა, რომ-
ელმაც პირდაპირ გაანადგურეს
სპერტიკის შეერთებული შტატების ნა-
კრები — 34:8.
დანარჩენი შეჯიბრების შედეგები
ასეთია: ჩეხოსლოვაკია — იაპონია
19:9, დანია — პოლონეთი 23:16,
უნგრეთი — ისლანდია 19:9.
(საკდესი).

ეს არის ყველაზე პასუხსაგებ მომენტი ზარბეგ ბერიაშვილის ცხო-
ვრებაში — მსოფლიო ჩემპიონი იქნას მოცილა.
სურათზე: ზ. ბერიაშვილი და მის მეუღლეს, თბილისის უცხო
ენების პედაგოგიური ინსტიტუტის III კურსის სტუდენტ შპია ყველა-
შვილს გახედნიერებან ულოცავენ მეგობრები.
ფოტო მ. ზარგარიანისა.

204

„ოქროს სპრინტერი“, მოსკოველი ლ. ტიტოვა დღევანდელი პროგრამის
ორივე სახეობაში — 500 და 1500 მეტრზე რბენაში პირველი იღებს
სტარტს. სპრინტერში ეწვესსარამ მთავარი მეტოქეები — სსრ კავშირისა
და პოლანდიის წარმომადგენლები დააწყვილა: ნ. სტატკევიჩი — ვ.
დენ ბრომი, თ. სიდოროვა — ს. კაიხური, ლ. კაუნსტე — ა. სხუტი.
◆ სან-ხოსე, 28 თებერვლი. კოსტა-რიკის დედაქალაქში ამ ქვეყნის ფეხ-
ბურთელთა ნაკრებმა ანგარიშით 2:0 დაამარცხა მსოფლიოს IX ჩემპიონატის
ფინალში საბჭოთა გუნდის მეტოქე — სალვადორის ნაკრები.
◆ ლიმა, 28 თებერვლი. პერუს მალდონადო დედაქალაქის სტა-
დიონზე შესამდებ შეხვედრებში ერთმანეთს ამ ქვეყნისა და ბულგარეთის
ფეხბურთელთა ნაკრები გუნდები. სტუმრები დიდი ანგარიშით დაამარ-
ჯდნენ — 1:5.
◆ ბუდაპეშტი, 28 თებერვლი. ა. სუტინმა იუგოსლავიელ ბ. იკოვთან
გაიყო III-IV ადგილები აქ დამთავრებულ საერთაშორისო საჭადრაკო ტურნირ-
ში. ეს ამ მოჭადრაკეთა შორის გადაღებული პარტიის ყაიმით დამთავრების
შემდეგ გაირკვა. მათ 8,5-8,5 ქულა დააგროვეს. როგორც ცნობილია, ტურნირში
გამარჯვება პ. კერქმა.
◆ ადელაიდი, 28 თებერვლი. „მფრინავი პოლანდიელის“ ოლიმპი-
ური კლასის იახტებით ასპარეზობაში მსოფლიო ჩემპიონი გახდა ინგ-
ლისური ეკიპაჟი მესაჟე რ. პატისონის მეთაურობით. ეს მისი ზედიზედ
მესამე გამარჯვება მსოფლიო ჩემპიონატებში, 1968 წელს კი პატი-
სონი ოლიმპიური ჩემპიონიც იყო.
◆ ნიუ-იორკი, 28 თებერვლი. ჯემდისონ სკეერ გარდნის „ხისასარიან
სარბენ ბილინგუ ამერიკელმა მ. მაკგრედიმ კვლავ გააუმჯობესა მსოფლიო მი-
ღწევა 600-იარლიან (548 მ) დისტანციაზე. აშშ-ს მძლეოსანთა ზამთრის პირ-
ველობაში მან ეს მაჩილი 1 წუთსა და 7,6 წამში დაფარა. 23 წლის მაკგრე-
დიმ კვლავ აჯობა 400 მეტრზე რბენაში მესიკოს ოლიმპიადის ჩემპიონს ლ.
ვეანსს (1:08,0). სიგრძეზე სტომაში 5. ტეიტმა (804 სმ) დაამარჯვა პ. პაინის
(793 სმ) და ოლიმპიური ჩემპიონი ბ. ბიშონი (782 სმ). ტეიტმა სამხტომშიც
იმარჯვა — 16,27 მ. დ. სმითის შედეგია 16,20 მ. სიმაღლეზე სტომაში პირ-
ველია იყო თ ბარელი — 213 სმ. 208 სმ გადალახეს ჯ. რამბომ და ჟ. ბოვან-
დმა. ქალთა შორის გამარჯვა კანადელმა დ. ბრილმა, რომელმაც ფოსბიურის
სტილით 180 სმ დაძლია. სიგრძეზე სტომაში I ადგილი დაიკავა კალიფორნი-
ელმა სტუდენტმა ჩინჩმა — 642 სმ. მეორე იყო ამერიკელი მძლეოსნობის ვე-
ტერანი ა. უაითი — 619 სმ.
◆ სიდნეი, 28 თებერვლი. 16 წლის ავსტრალიელმა მოსწავლემ კარ-
ემ მორანმა ცურვის ისტორიაში მეორე შედეგი აჩვენა 400 მეტრზე
თავისუფალი სტილით — 4:28,3. ეს მხოლოდ 1,8 წამით ჩამოუვარდნა
ამერიკელი დ. მაიერის მსოფლიო რეკორდს. კარენმა ამ ბრწყინვალე
შედეგს ავსტრალიის ჩემპიონატში მიაღწია.

უშედაპათო ბრძოლაში

შოტი, 28 თებერვლი (ტელეფონ-
ით, ჩვენი სტე. კორ.). შედაგ საჭარ-
თველოს მოჭადრაკე ვაჭთა ჩემპიონა-
ტის კიდევ ერთი, VI ტური. შედეგები
ასეთია: იზოზნიკოვი — ბუსლავეი
1:0, ლევინი — გელდენიშვილი
0,5:0,5, ბოკუჩავა — ნეურთოვი 1:0.
ტალ-უბილაგას, ჩეჩელიან — მიქა-
ძისა და ჩიჭოვან — ჯინჯისხვილის
პარტიები გადაიდო. გიორგაძე — გურ-
გენიძის შეხვედრა არ შედაგ პირვე-
ლის ავადმყოფობის გამო. ისვენებდა
ჯანოვი.
საინტერესო გათულებებით აღი-
ნიშნა ტალ — უბილაგას შეხვედრა.
ბოლოს ბრძოლა ენდშილში გადავი-
და. სადაც უბილაგამ საქმე გაირთუ-
ლა. შეწყვეტილ პოზიციაში ტალს
მატერიალური უპირატესობა აქვს, მა-
გრამ, მისი აზრით, სასაფარდა თი-
ნელელი ყაიმის რეალურ შანსს ინარ-
ჩუნებს.
ჯინჯისხვილმა ხარისხის შეწირით

6 ტურის
შედეგ
შეუტია ჩიჭოვანს, მაგრამ, როგორც
ჩანს, მერე კარგად ვეღარ ითამაშა.
პარტია გადაიდო რთულ პოზიციაში.
პირველი მარცხი იწვნია ბუსლავემა.
მან ნაქარგვად ამომარაგა ცენტრალურ
იერიში და იზოზნიკოვმა მძლავრი
იერიშის საშუალება მიიღო. ბუსლავე-
მა ხარისხის შეწირით კონტრთამაშის
წამოწყება სცადა, მაგრამ ამოდ.
იზოზნიკოვის გამყვლელი პაიკი წინ
შეუფერებლად წავიდა და პარტიის
ბუდეც გადაწყვიტა.
ბოკუჩავამ თანმიმდევრულად შებოჭა
ნეურთოვის პოზიცია და, საბოლოოდ,
გამარჯვა კიდევ.
მიქაძე კარგა ხანს პოზიციურ უპი-
რატესობას ინარჩუნებდა ჩეჩელიანთან,
მაგრამ ციტიტონში ცუდად ითამაშა.
ახლა უპირატესობა ჩეჩელიანის მხარე-
საა.
6 ტურის შემდეგ სატურნირო ცხრი-
ლში ასეთი მდგომარეობაა: ბ. გურგენი-
ძე, რ. ჯინჯისხვილი — 5-5 ქულა,
თითო გამოტოვებული (გურგენიძეს)
და გადაღებული (ჯინჯისხვილს) პარ-
ტია, ა. ბუსლავეი — 4, ს. ჩეჩელიანი
— 3 (1), მ. ტალი — 2,5 (2), ა.
ბოკუჩავა — 2,5, ე. უბილაგა — 2
ქულა, 2 გადაღებული და 1 გამოტო-
ვებული პარტია, ზ. მიქაძე — 2 (1),
მ. ლევინი — 2, თ. გიორგაძე — 1,5
ქულა, 1 გადაღებული და 2 გამოტო-

ვებული პარტია, ა. იზოზნიკოვი, დ.
გელდენიშვილი — 1,5-1,5 (1-1),
დ. ჯანოვი — 0,5 (2), ი. ჩიჭოვანი,
ლ. ნეურთოვი 0-0 (1-1).
დღეს შედეგა VII ტური, 1 მარტს
გადაღებული და გამოტოვებული პარ-
ტიების დამთავრება, 2 მარტს კი და-
სვენების დღეა.
ი. ლოლუა,
ჩემპიონატის მთავარი არბიტ-
რი, რესპუბლიკური კატეგორიის
მსაჯი.

ტელევიზია
კონკურსს
ასხადებს
მეხიკოს მექსიკის ტელევი-
ზიამ გამოაცხადა კონკურსი
მსოფლიოს საფეხბურთო ჩემ-
პიონატის მიმხედ.
ასეთი პიანი 4 წლის წინ
უღრდა ინგლისის მსოფლიო
ჩემპიონატში. მექსიკელმაც
არ სურთ ჩამორჩნენ თვითონ
წინამორბედებს.

მფრთხელების აზრი

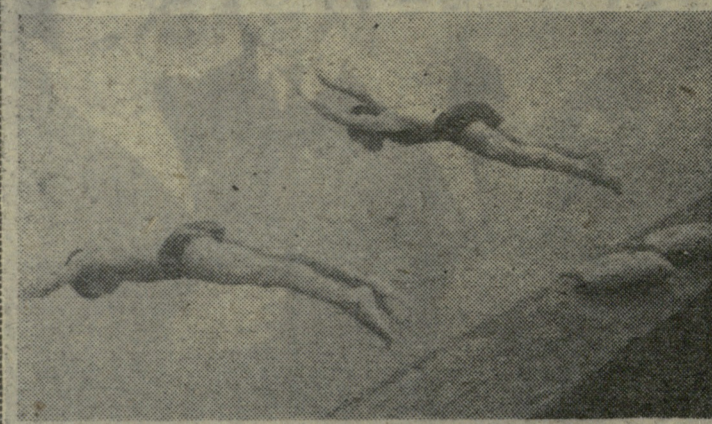
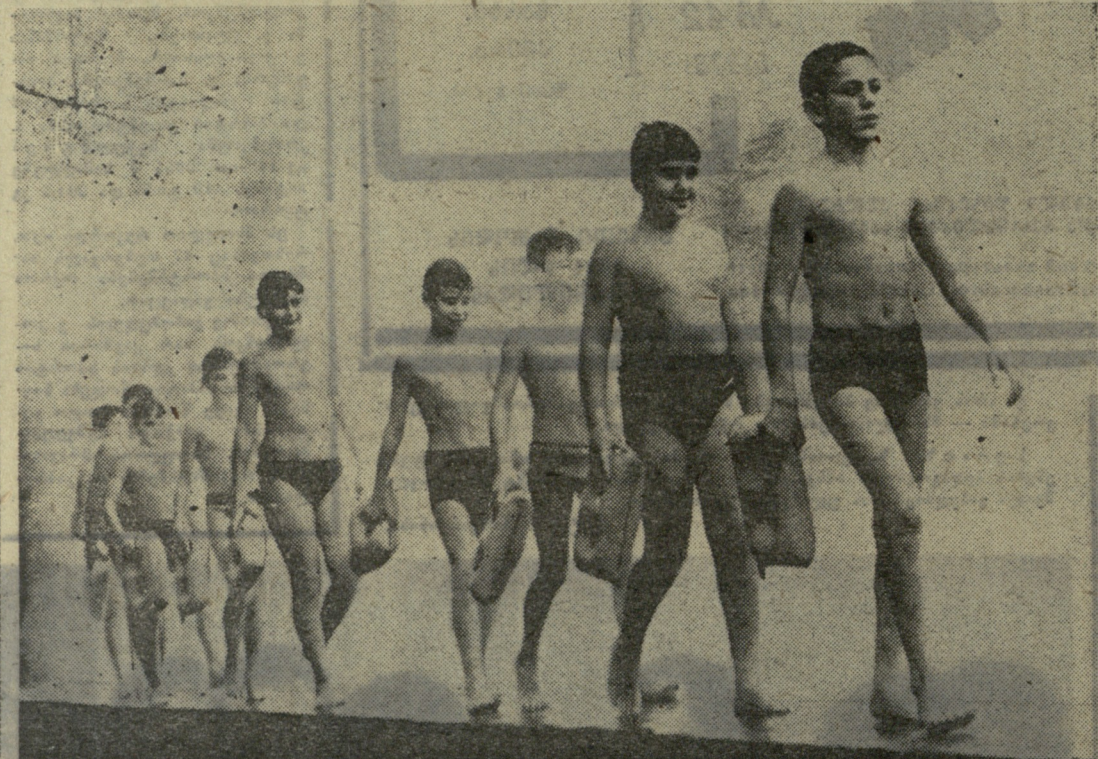
„ეს იყო უაღრესად საინტერესო მატჩი, —
უთხრა საკდესის კორესპონდენტს ს. სიროს
მექსიკის ფეხბურთელთა ნაკრების მწვრთნე-
ლმა რ. კარდენასმა. — ფრე, რომლითაც
ჩვენი და სსრ კავშირის ნაკრები გუნდების
მატჩი დამთავრდა, სახეებით სამართლიანად
მიიჩინა. მაგრამ ამ შეხვედრაში გამარჯვებუ-
ლი რომ გამოვლენილიყო, იგი, ჩემი აზრით
და მეტოქის კართან შექმნილი სასიფათო სი-
ტუაციების არცხვით, მექსიკის გუნდი უნდა
ყოფილიყო. მე კმაყოფილი ვარ ჩემი გუნდის

თამაშით. სსრ კავშირის ნაკრებში მომეწონა
კავაზაშვილი, მუნტანიანი და ასათიანი“.
სსრ კავშირის ნაკრების მწვრთნელმა ე. კა-
ჩალინმა მატჩის შესახებ თქვა: „მე და დელე-
გაციის ხელმძღვანელს ა. სტაროსტინს მიე-
ვანია, რომ ჩვენი ფეხბურთელები ცუდად
არ გამოსულან. ჩვენ ხომ მესიკოში, იმ სიმა-
ღლეზე, სულ 3 დღის ჩასული ვიყავით და
არავითარ აკლიმატიზაციაზე არ შეიძლებოდა
ლაპარაკი.
ზოკაერ, — განაგრძო კაჩალინმა, — მო-

მავალა მსოფლიო ჩემპიონატის მასპინძლებს
ჩამოვრჩობოლით მხოლოდ სისწრაფეში ვფი-
ქრობ, რომ მწადების მოცემულ ეტაპზე
ჩვენი ბიჭები თავდასხმაში ყველაფერს საუ-
კეთესოს ვერ აჩვენებდნენ. სამაგიეროდ,
მათ კარგად ითამაშეს დაცვაში და შუა ხაზ-
ზე. მექსიკელმა ფეხბურთელებმა გვიჩვენ-
ეს ყველაფერი, რაც შეუძლიათ. უნდა აღუ-
ნიშნო, რომ „ატეტკის“ სტადიონზე მიწა-
რი არც ისე კარგია და ისიც, რომ ორივე გუ-
ნდის მეკარეები მშვენიერად თამაშობდნენ“.

94 დღის შემდეგ — 31 მაისს მექსიკისა და
საბჭოთა კავშირის გუნდები კვლავ შეხვედ-
ნიან ერთმანეთს, რათა დაიწყონ ფინალური
შეჯიბრებები მსოფლიო პირველობისთვის.
საქურთი მოპოვითაგონს

როცა ზამთრის ზაფხულია

სპორტის ზამთრისა და ზაფხულის სახეობებს შორის უდიდესი თანდათან იშლება. მოცურავეები, მაგალითად, უკვე დიდი ხანია მთელი წლის მანძილზე ვარჯიშობენ და არა მარტო დახურულ აუზებში. ახლა იმ ადგილებშიც კი, სადაც მკაცრი ზამთარი იცის, სპორტსმენებს ურჩევნიათ ზაფხულის აუზებში ივარჯიშონ. რადგან წყალი თბება. ცივი ჰაერი მათ ხელს არ უშლის პირიქით, ექიმები ურჩევენ კიდევ ასეთ პირობებში წვრთნას.

ჩვენი რესპუბლიკის შეგანინებია ჰავა, რბილი ზამთარი სუფთა ჰაერზე ვარჯიშის საშუალებას მართ სპორტის ოსტატებს, გამოწრთობილ ათლეტებს როლი უქმნის. ზამთრობით ღია აუზებში ბავშვებსაც ასწავლიან ცურვას, როგორც ეს თბილისის „ლოკომოტივის“ აუზში ხდება. ზამთრის ყველაზე ცივ დღეებშიც კი აქ წყლის ტემპერატურა 28 გრადუსზე დაბლა არ დადის. ბავშვებს თავზე რომ არ შესცივდეთ, თბილ ოთქებსაც უშვებენ.

ერთი სიტყვით, თამამად შეიძლება ითქვას, რომ მოცურავეების მთელი წლის მანძილზე ზაფხულია. სამაგიეროდ, ძალიან ძნელდება ზამთრის „უზანჯრდოვებაც“. ამას ყველაზე უკეთ ახერხებენ ტრამპლინიდან მსტრელები — როცა თოვლი არ მოდის, ისინი ხელოვნურსაფარიანი ტრამპლინიდან ხტებიან. რასაკვირველია, დასანანია, რომ ქართველ „მგრიხავ მოთხილამურეებს“ ჯერ არა აქვთ ასეთი ტრამპლინი, მაგრამ, ალბათ, მოვა დრო, როცა ისინიც შეძლებენ ზაფხულობით ვარჯიშს. ზაფხულის თვეების გამოყენება ისწავლეს მრბოლულებმა და მოციგურავეებმაც, რომლებიც გორგოლაჭეობის თხილამურებითა და ციგურებით ვარჯიშობენ. ყველაზე ხელსაყრელ პირობებში არიან ფიგურისტებმა, რომელთაც ხელოვნური საციგურო აქვთ, თუმცა ეს საბიუჯეტო ხომებით ჯერ კიდევ ვერ უპასუხეს სასოგადოდ მიღებულ სტანდარტებს.

დღეს გთავაზობთ ამ „ზამთრისა“ და „ზაფხულის“ ფოტორეპორტაჟებს, რომლებიც ერთსა და იმავე დროს — ზამთრისა და ზაფხულის სპორტული სეზონების მიჯნაზე გადაღებული. ეს მიჯნა, რასაკვირველია, პირობითია, მაგრამ მაინც არსებობს. მაკურიანში ზამთრის სეზონი, სულ ცოტა, კიდევ ერთ თვეს მაინც გაგრძელდება. ამასობაში ღია მოუნდებზე და სტადიონებზე ერთმანეთს შეეჯიბებიან ზაფხულის სეზონთან წარმომადგენლები.

ტექსტი და ფოტო ბ. ქ.

სპარტაკიანად მონაწილეობა — სპორტსმენის მიზანი!

**თანაგედროვე
ხუთკიდე**

სსრ კავშირის ხალხთა IV სპარტაკიანად: XI გუნდური ადგილი.

ა. მარტი (1945 წ. „დინამო“, თბილისი), ბ. რუბინაძე (1950 წ. „დინამო“, თბილისი), ნ. ხუციშვილი (1948 წ. „სპარტაკი“, თბილისი), ვ. კალინინი (1952 წ. „დინამო“, თბილისი), ნ. ქაჯაია (1949 წ. „დინამო“, თბილისი), ვ. გავრიანი (1948 წ. „ბურევესტნიკი“, თბილისი), ი. ლოტი-ტიონოვი (1948 წ. „დინამო“, თბილისი), ნ. ახალშენიშვილი (1949 წ. „ბურევესტნიკი“, თბილისი).

გუნდის მომზადებისთვის პასუხისმგებელია ვ. დიდიძე, გუნდის უფროსი რ. მანჯავიძე, უფროსი მწვრთნელი ვ. როგავა, მწვრთნელები: გ. კალმახელიძე, ი. მურომცვეი, გ. გამსარდია, ა. მანჯავიძე, ჯ. ხალდასტანიშვილი, ა. პისკარიძე, კომორგი ა. როგავა.

ხუთკიდე

სსრ კავშირის ხალხთა IV სპარტაკიანად: გუნდური IV ადგილი.

პრიზორები: ბ. პოლუღაიანი (ტრამპლინი) — I.

პალეზი

გ. გნოტოვა (1954 წ. „დინამო“, თბილისი), ლ. კასანცევა (1951 წ. „ბურევესტნიკი“, თბილისი), ა. კალიაგინა (1947 წ. „განთიადი“, თბილისი), ნ. კიშო (1949 წ. „სპორტისმენი“, თბილისი), ნ. კუპრაძე (1947 წ. „განთიადი“, თბილისი), გ. რუხაძე (1954 წ. განთიადი, თბილისი), ნ. ცოცხალაშვილი (1949 წ. ასე, თბილისი).

გავრძელება. იხ. „ლელო“ №№ 39, 40, 41.

ვეფხვთა სსრ კავშირის ხალხთა V სპარტაკიანის „ზამთრის ძილის“ ნაყოფი

თბილისელი მესტენდურები შარშანდელი შედეგებით დიდად ვერ დაიტრიალებენ — საკავშირო პირველობაში და პროფკავშირთა სპარტაკიანაში ისინი თავიანთ შესაძლებლობებზე სუსტად გამოვიდნენ. თუ დღე ჩვენს გუნდს ყველაზე მეტად მრგვალ სტენდზე სროლაში უჭირდა, შარშან ადგილიდან მსროლულებმაც საგრძობლად გააუარესეს მანვენებლუბი. ერთგვარ იმედს ისევ თენიერები ტ. ჟღენტი და თ. მატიაიანი იწვევდნენ.

სატენდო სროლაში შექმნილი მდგომარეობა მათ უფრო სავანებად.

შე ხდება, რაც უფრო ახლოვდება სსრ კავშირის ხალხთა V სპარტაკიანად, რომელიც სპორტსმენებს ყველა — წინამორბედ შეჯიბრებაზე მკაცრ მოთხოვნებს უყენებს. რესპუბლიკაში სპორტის ამ სახეობის განვითარებას უამრავი რამ აფერხებს — ბავშბის სიმცირე და აფერხობა, ინვენტარის, საწვავის, სამიზნეების ნაკლებობა, მცირე რაოდენობის შეჯიბრებები, სპორტსაზოგადოებებში გაშვებული უზრუნველობა. ამ მხრივ სასაიმედო გამოწვევის მხოლოდ „ლოკომოტივი“ და არმიელ მონადირეთა საზოგადოება წარმოადგენენ.

ამ ფაქტების სისწორე დადასტურა თბილისის პირველობაში სეზონის განხრის პირზე, რომელიც ამას წინათ სამხედრო მონადირეთა საზოგადოების სტენდზე ჩატარდა. ცეცხლის ხაზზე 31 სპორტსმენმა ძლიერს მოიყარა თავი. მთელს ტურნირში მხოლოდ ტ. ჟღენტი (ლოკომოტივი) შეძლო სპორტის ოსტატის საკადრის ასპარეზობა: მრგვალ სტენდზე 100-დან 97 სამიზნე დაზიანა. II ადგილზეა სპორტის ოსტატი თ. მატიაიანი (მონადირეთა) — 92, III — სპორტის ოსტატი ლ. სიმონიანი (სამხედრო მონადირეთა საზოგადოება) — 90.

ადგილიდან მსროლულებს მეტად დაბალი შედეგები ჰქონდათ: ხ. მანჯანელმა და ვ. ალავერდოვმა (ორივე — „ლოკომოტივი“) საბოლოოდ 81-81 ქულა დააგროვეს. დამატებითი სერიის ალავერდოვმა მოიგო: ამ ორეულს მხოლოდ 2 ქულით ჩამორჩა სპორტის ოსტატი ემილია მელიქიშვილი (არმიელ მონადირეთა საზოგადოება). სპორტსმენები დაბალ შედეგებს პირველი სტარტით ხსნიან და თავს იმითაც იმართლებენ, რომ ზამთარში არ უვარჯიშობთ.

გ. გოვონელიძე,
შეჯიბრების მთავარი მსაჯი, საკავშირო კატეგორიის მსაჯი.

სსრ კავშირის ხალხთა IV სპარტაკიანად: გუნდური IX ადგილი.

გ. ნასარიძე (1945 წ. „განთიადი“, თბილისი), ხ. ხუბუა (1942 წ. „განთიადი“, სოხუმი), გ. ბიგანიშვილი (1950 წ. „განთიადი“, თბილისი), ვ. კიტუაშვილი (1949 წ. „განთიადი“, თბილისი), გ. გიორგობანი (1937 წ. „განთიადი“, სოხუმი), თ. ზოიძე (1942 წ. „განთიადი“, თბილისი), ნ. დავლიანი (1946 წ. „განთიადი“, თბილისი), ი. კოკაია (1947 წ. „განთიადი“, თბილისი), რ. აკიაშვილი (1946 წ. „განთიადი“, თბილისი), ი. ფერაძე (1939 წ. „განთიადი“, თბილისი), ა. გიორგაძე (1944 წ. „განთიადი“, თბილისი), გ. ლაშარაშვილი (1945 წ. „განთიადი“, თბილისი).

გუნდის მომზადებისთვის პასუხისმგებელია: შ. ბუხრაშვილი, გ. ციციშვილი, გუნდის უფროსი ზ. მაისურაძე, უფროსი მწვრთნელი გ. შაკიაშვილი, მწვრთნელი ი. ფერაძე, კომორგი ი. ლასურაშვილი.

ბ. ალშიბაძე,
(ჩვენი კორ.)
ხუციშვილი.

სსრ კავშირის ხალხთა V სპარტაკიანის

რუსალთა მონადირეთა

სოფელ რუხის კოლმეურნი იხა „საქართველოში“ ფიჭულტურა და სპორტი დიდი პოპულარობით სარგებლობს. შარშან აქ მოეწყო ფეხბურთის მინდორი, შეიძინეს ფორმები და სპორტინვენტარი.

ფეხბურთის, ფრენბურთის, მაგიდის ჩოგბურთის, ხელბურთის, ლელოს, მძლეობის, ველოსპორტის, შაშისა და ჭადრაკის სექციებში ჩამოშლია 200-ზე მეტი კოლმეურნი ფიჭულტურელი.

შარშან აქ მომზადდა 4 პირველთაანრიგისანი. რუხელებმა ივალდებულეს წლეულს მოამზადონ 5 პირველთაანრიგისანი, II, III და მოზარდთა თანრიგების 50 სპორტსმენი, მშოკომლექსის 45 ნიშნისანი და 20 საზოგადოებრივი ინსტრუქტორი.

ბ. ალშიბაძე,
(ჩვენი კორ.)
ხუციშვილი.

სსრ კავშირის ხალხთა V სპარტაკიანის

მუშაკების

დამთავრდა ქალაქის პირადი პირველობა მაგიდის ჩოგბურთში. ქალთა შორის ყველაზე აჯობა თ. გრიგოლაშვილმა („განთიადი“). ვუეცში ჩემპიონი გახდა შ. ბუმბეიშვილი („ბურევესტნიკი“).

შ. ნიუბარძე.

„ლელო“

„მადლი და მარილი“

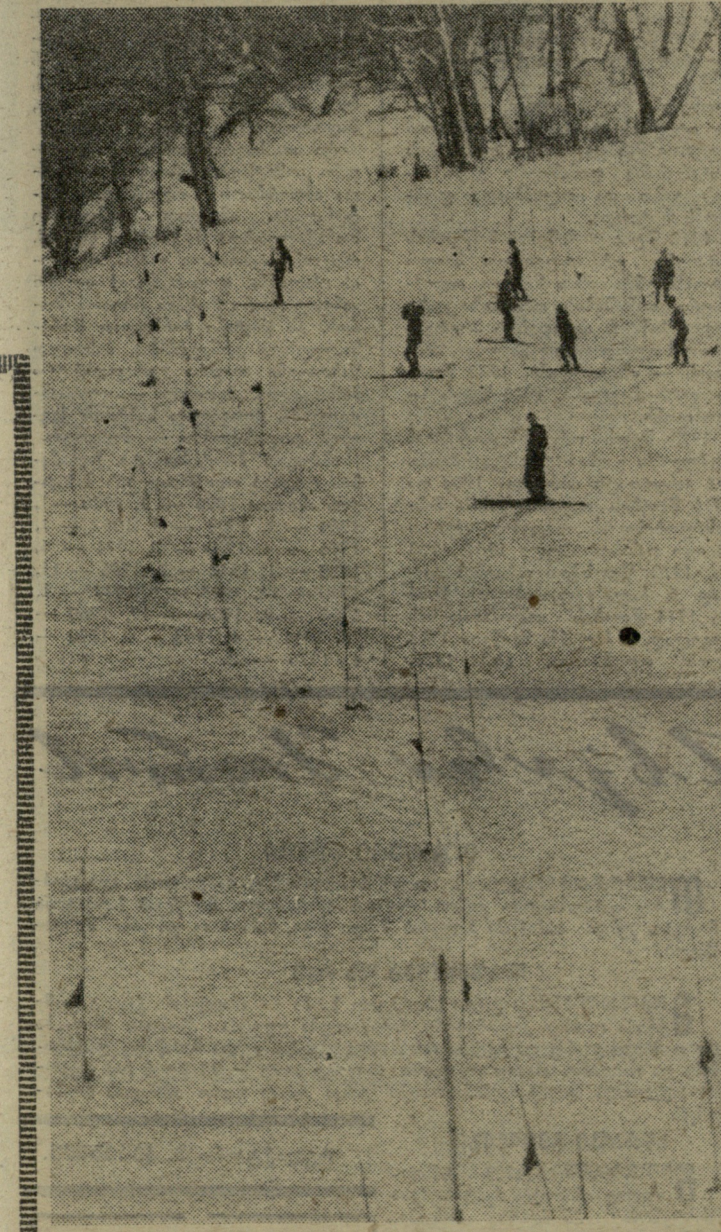
ამ სათაურით ჩვენი გაზეთის 19 ნომბრის ნომერში დაიბეჭდა მწერალ მ. ელიოზიშვილის წერაილი. ავტორი წერდა, რომ ცხინვალში, სტალინის ქუჩაზე მდებარე სპორტული სკოლის შენობა უუურადღებოდაა მიტოვებული.

როგორც რედაქციას საქართველოს კვ ცხინვალის საქალაქო კომიტეტის მდიანმა ზ. თედევმა აცნობა, წერილში მოყვანილი ხარვეზების აღმოსაფხვრელად მიღებულია ზომები.

საქართველო

ს ა ტ კ

ვეტერანის პრიზი

საქართველოს „ა“ კლასის ფეხბურთელთა კოლექტივები ყოველწლიურად იბრძვიან გამორჩენილი ქართველი ფეხბურთელის, სპორტის დამსახურებული ოსტატის შ. შავგულიძის სახელობის პრიზისთვის. ეს ტურნირი, რომელიც ჩვენი გუნდების წინასასწავლო მოსამზადებელი ეტაპს მნიშვნელოვან ღონისძიებას წარმოადგენს, წლებულსაც გაიმართება.

შეჯიბრებაში მონაწილე გუნდები დაიყოფიან ორ ქვეჯგუფად, სადაც გათამაშდება წარული სისტემით, ორ წრედ ჩატარდება. ქვეჯგუფებში I ადგილზე გასული გუნდები ერთმანეთს შეხვდებიან ფინალურ მატჩში, რომელიც 25 აპრილს ჩატარდება თბილისში.

წლებიანდელი გათამაშების I ქვეჯგუფში გამოდიან: „კახეთი“ (თელავი), „ალაზანი“ (გურჯაანი), „სპარტაკი“ (ცხინვალი), „მეზახტე“ (ტყეპული), „მეტალურგი“ (რუსთავი). II ქვეჯგუფში თამაშობენ: „გურია“ (ლანჩხუთი), „მერცხალი“ (მხარაძე), „კოლხეთი“ (ფოთი), „სულორა“ (ცანი), „დინამო“ (სოხუმი).

მოგვყავს პირველი დღის კალენდარული მატჩების განრიგი. 14 მარტი. I ქვეჯგუფი, „ალაზანი“ — „მეტალურგი“, „სპარტაკი“ — „მეზახტე“; II ქვეჯგუფი, „მერცხალი“ — „დინამო“, „კოლხეთი“ — „სულორა“.

ბაკურიანი, 26 თებერვალი (ტელეფონით, ჩვენი კორ.). აქ სამ დღეს გაგრძელდა ნორჩ დინამოელ მოთხილამურეთა რესპუბლიკური პირველობა, რომელშიც მხოლოდ ჭაბუკები ასპარეზობდნენ. შეჯიბრება ვ. ი. ლენინის დაბადების 100 წლისთავს მიეძღვნა და სამ ასაკობრივ ჯგუფად (1956-57, 1954-55 და 1952-53 წლებში დაბადებულნი) ჩატარდა. სარბიულზე უმეტესად ბაკურიანელები გამოვიდნენ.

შეჯიბრება სპეციალური სლალომით გაიხსნა. უფროს ასაკში 250-მეტრიან ტრასაზე (35 და 36 კარი) პირველი ცდის შემდეგ ნ. ბუძინილი და რ. გავა დაწინაურდნენ — ორივემ 23,4 აჩვენა. მეორე ცდაზე ბუძინილიმა (22,9) მეტრებს 0,6 წამი მოუგო და I ადგილიც დაიკავა. 111 ადგილზე გავიდა ა. კოსანაშვილი (47,5), მაგრამ მასზე უკეთეს შედეგს მიაღწია საშუალო ასაკში გამარჯვებულმა ა. ბანდურმა — 47,1. იგი ამითაც არ დაკმაყოფილდა: გვიანტური სლალომის 1300-მეტრიან ტრასაზე (42 კარი) აბსოლუტურად საუკეთესო შედეგი (1,57,8) მოიპოვა.

უფროსი ასაკის ბიჭები 200-მეტრიან (24 და 22 კარი) სპეციალური სლალომის ტრასაზე ასპარეზობდნენ.

ყველას აჯობა თბილისელმა მოსწავლე გ. ლომინაძემ — 39,0.

გვიანტურ სლალომში უფროსი ასაკის ჭაბუკთა შორის პირველობა რ. გავამ მოიგო — 1,59,1.

უფროსი ასაკისთვის ტრასა 800 მეტრამდე (26 კარი) დაამოკლეს. ამჯერად ლომინაძეს, რომელიც 11 ადგილზე გავიდა (1,22,7), ცოტათი აჯობა ვ. ჯიბოვმა.

უფროსი ასაკის სამოთხილამურეთა ტურნირი ამით დამთავრდა. ორტიმში პირველობა ლომინაძეს დარჩა. უფროსი და საშუალო ასაკის სპორტსმენები სწრაფდამბეშიც (1500 მ, 15 კარი) ცდიდნენ ძალას. უფროს ასაკში გ. ოგანუშვილა და ნ. ბუძინილი უფროსი ერთმანეთს დაუპირისპირდნენ და 1-11 ადგილები გაიყვეს. საშუალო ასაკში კი ისევ ბანდურმა იმარჯვა — 1,26,0.

როცა სამტიდის შედეგები შეაჯამეს, პირველობა გავსა (უფროს ასაკში) და ბანდურს (საშუალო ასაკში) დარჩათ.

შეჯიბრების პროგრამაში იყო, აგრეთვე, ტრამპლინიდან სტომა, 5 და 10 კმ-ზე რბენა, 5 კილომეტრზე საშუალო ასაკისანი დარბობენ. პირველობა ო. დიკონაშვილმა მოიგო — 24,19,0. უფროსი ასაკის ჭაბუკები 10-კილომეტრიან მანძილზე ეჯიბრებოდნენ ერთმანეთს. ყველას აჯობა ა. გულივიანი — 45,25,0.

ტრამპლინიდან სტომაში გაიმარჯვეს: უფროს ასაკში — ა. კოსანაშვილი — 213,9 ქულა (33,5 და 32,5 მ), საშუალო ასაკში — ფ. ჭუმბურიანი — 187,1 (27 და 25 მ).

შეჯიბრებამ დაგვანახა, რომ სამთო საქმეებსა და ტრამპლინიდან სტომაში ბევრი ნიჭიერი მოთხილამურე ისრდება და ამგვარი ტურნირები ძალიან სასარგებლო საქმეა, ვინაიდან ისინი რეზერვს აწვდიან.

3. მიჯაბრება

თხილამურები

საქართველო

ა. ჯალაღონია

ბ. ჯაფარია

ბალი

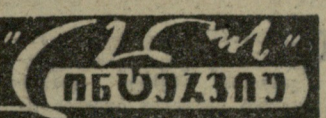
რამდენიმე დღეს მიმდინარეობდა საქალაქო შეჯიბრება მადრიდის ჩოგბურთში. დაძაბული ბრძოლის შემდეგ ჩემპიონის სახელი მოიპოვეს მე-3 საშუალო სკოლის წარმომადგენლებმა. გუნდის შემადგენლობაში შედიოდნენ ვ. თორია, ა. რიდელო, ნ. ჭკერცხია და ნ. ავაიშვილი.

ფეხბურთი

მიჯანბრება: ათეული

თბილისის „ლოკომოტივის“ ოსტატ ფეხბურთელთა კოლექტივი საწვრთნელ შეკრებაზე ლესელიძეში, სადაც ინტენსიურად ემზადება მომავალი სეზონისთვის. ჩვენი რედაქციის წარმომადგენელი ეწვია რეინიჭებულ ფეხბურთელებს და ესაუბრა მათს უფროს მწვრთნელს, სპორტის ოსტატ ნ. ახალაძეს.

● წლებულს „ა“ კლასის კატეგორიის გუნდებში, კერძოდ, იქ, სადაც თბილისის „ლოკომოტივი“ გამოდის, საგრძობად ცვლილებები მოხდა. რას იტყვიო ამასთან დაკავშირებით?

— „ა“ კლასის ჯგუფების რეორგანიზაციის შესახებ დიდი ხანია ლაპარაკობდნენ. შარშან ხანგრძლივი პოლემიკაც გაიმართა გაზეთ „სოცეტის“ სპორტის“ ფურცლებზე და ბოლოს ეს დამთავრდა იმით, რომ რეფორმა, მართლაც მოხდა. რეორგანიზაცია აუცილებელ საჭიროებას წარმოადგენდა და ცხოვრებით იყო ნაკარნახევი.

● დუბლიორთა გუნდები რომ არა ჰქავთ „ა“ კლასის I ჯგუფის გუნდებს?

ჯერ ერთი, უმაღლეს ლიგაში საჭირო იყო მონაწილეთა რაოდენობის შემცირება, ვინაიდან იქ უნდა იყოს მხოლოდ ის, ვინც ამის ღირსია წმინდა სპორტული თვალსაზრისით. მეორე, — არის გუნდები, რომელთა გათქვევდა საერთო მასაში, სამ და ოთხ ქვეჯგუფში არ შეიძლება, ვინაიდან ისინი სხვებზე ძლიერი არიან. ამიტომ შეიქმნა „ა“ კლასის I ჯგუფი, რომელშიც შედიან დიდი საფეხბურთო ტრადიციების ქალაქების წარმომადგენლები, საკმაოდ ცნობილი გუნდები. რა მტკიცება უნდა, რომ აქ ჯგუფის კალენდარული მატჩები გაცილებით საინტერესო იქნება და საყოველთაო ინტერესის ობიექტიც გახდება. ამდღეობა ამ ჯგუფის გუნდების თამაშის დონე, აღიზრდებიან მაღალი კვალიფიკაციის ფეხბურთელები და თუ უწინ განსხვავება პირველი და მეორე ქვეჯგუფების გუნდების კლასს შორის დიდი იყო, მომავალში ასე აღარ იქნება.

— ეს, ჩემი აზრით, ახალი სისტემის ნაკლოვანი მხარეა. დუბლიორები აუცილებლად გვეკრძება. ახალგაზრდა, პერსპექტიული ფეხბურთელის მოწვევა კოლექტივში, მასთან სათანადო მეცადინეობა და მისი ტექნიკური და ტაქტიკური ოსტატობის დახვეწა დუბლიორთა ტურნირში დიდად დაგვეხმარებოდა რეზერვების მომზადებაში.

● რეორგანიზაციასთან დაკავშირებით რა ახალი ამოცანები წამოიჭრა თბილისის „ლოკომოტივის“ წინაშე?

სწორია ისიც, რომ ქვეჯგუფებში გამარჯვებულთა ფინალური ტურნირი აღარ ჩატარდება იგი არცაა საჭირო. ვინც მთელი სეზონის მანძილზე წარმოებულ ბრძოლაში დაიკავეს პირველი ორ ადგილს, გადავა უმაღლეს ჯგუფში: საკითხი გადგეული და ხათვლია.

— რა თქმა უნდა, ჩვენი ახლანდელი მდგომარეობა საგრძობად განსხვავდება აღრინდლისაგან და ამოცანებიც ახალია. ჯერ ჩამოვთვალოთ ის გუნდები, რომლებიც სულ ახლახან უმაღლეს ლიგაში თამაშობდნენ ამაჟამად ჩვენი ჯგუფში არიან: „კაიურატი“ (ზღმა-აბა), „ლოკომოტივი“ (მოსკოვი), „პროტორი“ (სვერდლოვსკი), „დამბაჩეთი“ (მთ. დინამო) (ლენინგრადი), „მოდოლი“ (კოსინოვი), „დაუგავა“ (რია), „შალგინისი“ (ვილნუსი)... მათთან ბრძოლა გაცილებით ძნელია და იმდენი ჩვენს ფეხბურთელებს წლებულს ბეჭად მჭკი მოეთხოვებათ. შემორჩამოვლილი გუნდების ნაწილი იბრძობებს უმაღლეს ლიგაში დასაბრუნებლად და, რაცმე რომ თქვას, გაანია კარგი საამისო ძალა და შესაძლებლობანი. ჩვენ ჯერ არა გვაქვს ასეთი პრეტენზიები: მიმ-

დინარე სეზონში მისნად ვისახავთ პირველ ათეულში მოხვდვას.

● რამდენიმე სიტყვა წლებულ-დელი ჩემპიონისთვის მზადებაზე.

— მზადება დროულად დავიწყეთ, როგორც გვემით იყო გათვალისწინებული. გარჯიშს შევედევით დარბაზში, თუმცა იმ დროს კარგი ამინდი იდგა და სხვები ღია ცის ქვეშ მეცადინეობდნენ. ეს გვაკეთებ იმიტომ, რომ ჩვენს ბაზაზე, დიღომში, არა გვაქვს შესაბამისი ინვენტარი და მოწყობილობა. საგაზაფხულო წურთის დასაწყისში კი ჩვენ აუცილებლად მიგვანია სპორტსმენის ორგანიზმი, კუნთები თანდათან მოვივსებთ საჭირო მზადყოფნაში, მივცეთ ფეხბურთელს საერთო ხასიათის ფორმები გამძლეობაზე, მსტომელობაზე. მოქნილობაზე, რეაქციაზე და ა. შ. ყოველივე ამის მიღწევა შეიძლება დარბაზში, სპეციალური იარაღების დახმარებით. ასეთი მზადების წყალობით შევქეულით თავიდან აგვეცილებინა ტრავმები, რომლებიც მთამაშეებს მუდამ აქვთ ხოლმე პირველ საწვრთნელ მატჩებში.

ახლა გუნდში მომხდარ ცვლილებებზე შესახებ. ფეხბურთის მოყვარულებს უნდა ვაცნობო, რომ ჩვენი გუნდის განაცხადში შეყვანილია სპორტის დამსახურებული ოსტატი მ. მესხი, რომელმაც სურვილი გამოთქვა თამაშის თბილისის „ლოკომოტივში“. იგი ერთდროულად უსვლამდგანელებს ახალგაზრდულ საფეხბურთო სკოლას და ითანამშრომლებს ჩვენი გუნდის შემადგენლობაში, როცა მას მატჩები თბილისში ექნება. სხვა მხრივ ყველაფერი თითქმის ძველებურადაა — თამაშებს ის, ვინც შარშან იცავდა რეინიჭებული კოლექტივის დარბაზს. დაგეგმვით, თორღ, რომ ლანჩხუთიდან დაგვიბრუნდა მეკარე კირვალაძე და მწკობრში ჩადგა თავადმწამელი ყიფიანი.

აი, ასეთია ჩვენი გეგმები და ამოცანები. ვეულის შარშანდელზე ძნელი სეზონი მაგრამ ამავე დროს, უფრო საინტერესოც. ლოკომოტივები ყოველმხრივ შეყვანილიან მზად შეივლენ ამ სიბრძნეებს და გაამართლონ მათზე დაკარგული მოვალეობანი.

პალაქები და ოლიმპიადები

დღემ. მამას გადახდა. მის თვალში შემოფოტება რომ ვერ ამოვიტოვებ, მორფ თითხში გავიდა. მამამ მაშინვე დასტურის მისცა დიმიტრის. რა უნაღლეობა, აგარაკზე ჩემი გავაგინისთვის ფული აღარ დახარჯებოდა.

ნურას უკაცრავად, ჩვენ უკვე უბრალო გუნდის წევრები როდი ვართ, „დურუჯად“ მოგვითხოვენ. ეს, ალბათ, იმტომ მოხდა, რომ დიმიტრი კახელი კაცი იყო. თუმცა რა მნიშვნელობა აქვს, რა ერქვა გუნდს, მთავარია იგი წესიერი, მეგობრული, თავდადებული, ძლიერი კოლექტივი იყოს. გუნდის შემადგენლობასაც დაგისახლებთ: მკვარე გივი კახავა (კატა), მკვლელები ფიროს ჭაჭაძე (კუჭა), მკვლელები ნიკო კახიანი (ბუტა), კახი ბალუაშვილი (ცეტო), სლაგა კირთაძე (აგა), ნახევარმცველები თემო საცხალაძე (კახაძე), ზურაბ კოსტავა (დრეკია), ზურაბილა ვაშალიძე (თხუნი), თავდასხმელები გია (ჭევიტო), ჯიშერ (კურა) და ნოდარ (კაცია) გოდერძიშვილები.

შემოგვევლია, გამოვიტყვა და გვიწყო. როცა გაიგეს, ფეხბურთელები ვიყავით, შურის თვალთ დაგვიწყეს ყურება, განსაკუთრებით, ბიჭებმა.

— დღეს დავისვენით, ხვალ კი საქმეს შევედგეთ, — გამოგვიხატა დიმიტრი მასწავლებელმა და ჩვენც ჩვენს ბინებს მივაშურეთ. გივი, კახი, ნიკო და მე კვლავ ერთად დავბინავდით. რა მოგვასვენებდა, ხვალბირი დავიბანეთ და გარეთ გამოვდით.

ესოში პიონერები გამოფენილიყვნენ. ერთი ჯგუფი ლეჟებს იმეორებდა, მეორე — ტანჯარაშვილი იღებდა სვეტს და ფრენურთის მოედანზე. ცოტა მოშორებით რაღაც უცხო სიბერის სწავლობდნენ. ამდენ ბავშვში მხოლოდ ერთი გოგონა იჯდა განმარტებით — წიგნს კითხულობდა. სხვებს ხომ არ მოვაცდენდი, მასთან მივედი და გვიტოხე:

— ბოდიში, რისთვის ვზადებთან თქვენი შეკობრები?
— მან ამხედ-ღამხედ და მიპასუხა.
— კვირის ჩვენთან თვითშეკობრების სალაშა და ვიზალებიან.
— უხერხული იყო მოსაუბრეს პასუხის მიღებისთანავე გავკლდით და უნებურად სახელი ვიკითხე. მან კითხვას კითხვით მიპასუხა.

— თქვენ თვითონ რა გქვიათ?
— ზურიკ...
— ენაზე ვიკითხე და ცოტა ყოყმანის შემდეგ ძლიერ ამოვიღულულე.
— ზურაბი, ვაშალიძე ვარ.
— ზურიკელს თქმა, ცოტა არ იყოს, მეუხერხულა, პატარა ხომ აღარა ვარ. კაცი ფეხბურთელია გუნდის ძირითად შემადგენლობაში ვთანაშობ, საკუთრო პირველობაში ვიზნაწილეობ!

სწორადაც მოვიტყვი. მშვიდობით, ზურიკელა, გაუმარჯოს ზურაბ ვაშალიძეს!

ამსობაში ზურაბი დარეკა და სადილად მიგვიპატივა.

საღამოს დიმიტრი მასწავლებელმა ჩვენი საყარაშვილი სტადიონი დაგვათვალიერებინა. შემდეგ პლაჟზე გავჯდართა. ფუტბრის სკასაკით იყო საესე ზღვის პირი.

ერთ დღეს ის გოგონა ენაზე, ზურაბად რომ გავაცანი თავი. სტადიონიდან დაბრუნებისას გზაზე შევეჩვენა. ასე მეგონა, მის წინაშე დიდი დანაშაული შეონდა ჩადენილი, ისე გავფითლდი, დაიბნინი. როცა მკითხა, როგორ მიღის თქვენზე გუნდის საქმეთ, ძლიერ ვუპასუხე. მას გაეღიმა და ის-ის იყო გზა უნდა გავერძელებინა, რომ სეტყვასავით მიგანალა:

— რა გქვიათ?
— თინა.
— რამდენი წლ... — რაღაც ვშეშეკად მისი წლგანების გაცება მომინდა და, კიდევ კარგი, დროზე დაგვიჩერე ენას კბილი.

დამნულობა რომ შემატყო, თვითონ გამომიყვანა უხერხული მდგომარეობიდან:

— რაღაც უნდა გქვითხათ.
— დიან, მინდოდა გამეყო, რამდენი ხანია აქა ხართ.
— უკვე ორი კვირა იქნება.
— კიდევ რაღაც უნდა შეკითხა, რომ დასასრულებელი სახლის აივანიდან ბიჭებმა ერთხმად დაგვიჩქეს:

— ზურიკელა ვაშალიძე, იყო აგვიანებ თვითრულ მეცადინეობაზე.
— ზურიკელა, ზურიკელა. რა უთხრა ბაბუა გიორგის, ეს სახელი რომ დამპირტვა. ანდა რაღა ჩემს დაბადების დღეს დამიხსება „მე, ბებია, ილიკოსა და ილარიონის“ ამ ქვეყანაზე გაჩენა.

დღემ მასწავლა, თინიკოს ისე თავაზიანად დაგვიჩერე თავი და გავმორდა.

დიმიტრი მწვითნელის თითხში უკვე შეგრეზილიყვნენ ჩვენი ბიჭები. შესვლისთანავე მათმა ირონიულმა გამობუღვამ კინაღამ მუსხლემში ჩამეყვა.

— ვინაა ის გოგო? — მკითხა მწვითნელმა.
— ის გოგო ის გოგოა! — დამუხა ენა მე საწყალს.
— რა დროს შენი გოგოა! — მომუხმა სლაგა კირთაძის ხმა.
— უფროს დამყვენებლებს ზაძავს. — ვითომ იხუმრა ფირუს ჭეჭულამ-შვილმა.

„მაგან თავის უხერხო გვარს მიხედოს“, — გულში ვთქვი მე.

კიდევ კარგი დიმიტრი მწვითნელმა ბიჭები გააჩუმდა, თორემ ყველას რომ თითო შეკითხვა მოეცა, ალბათ, შევიშლებოდი. რა მოხდა, გოგონას სახელი ვკითხე, მხოლოდ სახელი...
— მეცადინეობა დაიწყო და მეოთხე ჩემი ფეხები ფეხბურთაში შეთანხვა.

საწვითნელი შეგვარა დასასრულს უახლოვდებოდა. თინიკოს ბევრჯერ შევეფეთე, მაგრამ ჩვენი ბიჭების გადამაქიდე, მოსულასა და რამეს კითხვას როგორღა გავუბედავდი. ისიც, ალბათ, გრძობდა ამას. როცა გამეზავრებოს წინა დღე დაგვა, რაღაც ენაზე სულში ჩამიძვრა, ერთ ადგილას ვერ ვჩერდებოდი, უახლოვდებოდა და მითითებოდა. პიონერთა ბანაკის ხელმძღვანელს ჩვენი სახელით გავილგა გადავწყვიტე. ბავშვები კლუბში შეგრობა. ჩვენ, ფეხბურთელები სკანაზე მივაჯიწყეს, გაგვამხვევენ. გამარჯვების გზა დაკვილოდეს. სცენიდან თინიკოს მოგვიჩერე თვალთ. უცხად იგი წამოგდა და გასასაგლელისკენ გაემართა. მეც კინაღამ წამოვდარი ფეხზე და უკან გამოვდენენი. რაღაც იდუმალმა ძალამ შემაჩერა.

ესოში გამოვიშალეთ. აივნიდან თინიკოს სახე მივინოდა. მე ფეხი ავიტოვე. ამ დროს გივი კახავამ ხელი მიამყარა და ჩქარი ნაბიჯით სახლისკენ წამიყვანა. უკერად ჩემს ფეხებთან რაღაც თვითონ დაგვარდა. ჩემზე წინ გივი დასწავდა და აიღო. ქალადი გამაგია, წაიკითხა და მისივე მე გადმომცა. ერთ სიტყვასა და ტელეფონის ნომერს მოგვარე თვალთ. თინიკო, 99-67-96. ის იყო და ეს გივიმ დიმიტრი გადმომხვდა. თითი დაგვიჩერე და მეც გამეღიმა. ალბათ, მიუხედავად ერთხანის.

ზ. ჯაშარიძე.

დღემ მამას გადახდა. მის თვალში შემოფოტება რომ ვერ ამოვიტოვებ, მორფ თითხში გავიდა. მამამ მაშინვე დასტურის მისცა დიმიტრის. რა უნაღლეობა, აგარაკზე ჩემი გავაგინისთვის ფული აღარ დახარჯებოდა.

ნურას უკაცრავად, ჩვენ უკვე უბრალო გუნდის წევრები როდი ვართ, „დურუჯად“ მოგვითხოვენ. ეს, ალბათ, იმტომ მოხდა, რომ დიმიტრი კახელი კაცი იყო. თუმცა რა მნიშვნელობა აქვს, რა ერქვა გუნდს, მთავარია იგი წესიერი, მეგობრული, თავდადებული, ძლიერი კოლექტივი იყოს. გუნდის შემადგენლობასაც დაგისახლებთ: მკვარე გივი კახავა (კატა), მკვლელები ფიროს ჭაჭაძე (კუჭა), მკვლელები ნიკო კახიანი (ბუტა), კახი ბალუაშვილი (ცეტო), სლაგა კირთაძე (აგა), ნახევარმცველები თემო საცხალაძე (კახაძე), ზურაბ კოსტავა (დრეკია), ზურაბილა ვაშალიძე (თხუნი), თავდასხმელები გია (ჭევიტო), ჯიშერ (კურა) და ნოდარ (კაცია) გოდერძიშვილები.

შემოგვევლია, გამოვიტყვა და გვიწყო. როცა გაიგეს, ფეხბურთელები ვიყავით, შურის თვალთ დაგვიწყეს ყურება, განსაკუთრებით, ბიჭებმა.

— დღეს დავისვენით, ხვალ კი საქმეს შევედგეთ, — გამოგვიხატა დიმიტრი მასწავლებელმა და ჩვენც ჩვენს ბინებს მივაშურეთ. გივი, კახი, ნიკო და მე კვლავ ერთად დავბინავდით. რა მოგვასვენებდა, ხვალბირი დავიბანეთ და გარეთ გამოვდით.

ესოში პიონერები გამოფენილიყვნენ. ერთი ჯგუფი ლეჟებს იმეორებდა, მეორე — ტანჯარაშვილი იღებდა სვეტს და ფრენურთის მოედანზე. ცოტა მოშორებით რაღაც უცხო სიბერის სწავლობდნენ. ამდენ ბავშვში მხოლოდ ერთი გოგონა იჯდა განმარტებით — წიგნს კითხულობდა. სხვებს ხომ არ მოვაცდენდი, მასთან მივედი და გვიტოხე:

— ბოდიში, რისთვის ვზადებთან თქვენი შეკობრები?
— მან ამხედ-ღამხედ და მიპასუხა.
— კვირის ჩვენთან თვითშეკობრების სალაშა და ვიზალებიან.
— უხერხული იყო მოსაუბრეს პასუხის მიღებისთანავე გავკლდით და უნებურად სახელი ვიკითხე. მან კითხვას კითხვით მიპასუხა.

— თქვენ თვითონ რა გქვიათ?
— ზურიკ...
— ენაზე ვიკითხე და ცოტა ყოყმანის შემდეგ ძლიერ ამოვიღულულე.
— ზურაბი, ვაშალიძე ვარ.
— ზურიკელს თქმა, ცოტა არ იყოს, მეუხერხულა, პატარა ხომ აღარა ვარ. კაცი ფეხბურთელია გუნდის ძირითად შემადგენლობაში ვთანაშობ, საკუთრო პირველობაში ვიზნაწილეობ!

სწორადაც მოვიტყვი. მშვიდობით, ზურიკელა, გაუმარჯოს ზურაბ ვაშალიძეს!

ამსობაში ზურაბი დარეკა და სადილად მიგვიპატივა.

საღამოს დიმიტრი მასწავლებელმა ჩვენი საყარაშვილი სტადიონი დაგვათვალიერებინა. შემდეგ პლაჟზე გავჯდართა. ფუტბრის სკასაკით იყო საესე ზღვის პირი.

ერთ დღეს ის გოგონა ენაზე, ზურაბად რომ გავაცანი თავი. სტადიონიდან დაბრუნებისას გზაზე შევეჩვენა. ასე მეგონა, მის წინაშე დიდი დანაშაული შეონდა ჩადენილი, ისე გავფითლდი, დაიბნინი. როცა მკითხა, როგორ მიღის თქვენზე გუნდის საქმეთ, ძლიერ ვუპასუხე. მას გაეღიმა და ის-ის იყო გზა უნდა გავერძელებინა, რომ სეტყვასავით მიგანალა:

— რა გქვიათ?
— თინა.
— რამდენი წლ... — რაღაც ვშეშეკად მისი წლგანების გაცება მომინდა და, კიდევ კარგი, დროზე დაგვიჩერე ენას კბილი.

დამნულობა რომ შემატყო, თვითონ გამომიყვანა უხერხული მდგომარეობიდან:

— რაღაც უნდა გქვითხათ.
— დიან, მინდოდა გამეყო, რამდენი ხანია აქა ხართ.
— უკვე ორი კვირა იქნება.
— კიდევ რაღაც უნდა შეკითხა, რომ დასასრულებელი სახლის აივანიდან ბიჭებმა ერთხმად დაგვიჩქეს:

— ზურიკელა ვაშალიძე, იყო აგვიანებ თვითრულ მეცადინეობაზე.
— ზურიკელა, ზურიკელა. რა უთხრა ბაბუა გიორგის, ეს სახელი რომ დამპირტვა. ანდა რაღა ჩემს დაბადების დღეს დამიხსება „მე, ბებია, ილიკოსა და ილარიონის“ ამ ქვეყანაზე გაჩენა.

დღემ მასწავლა, თინიკოს ისე თავაზიანად დაგვიჩერე თავი და გავმორდა.

დიმიტრი მწვითნელის თითხში უკვე შეგრეზილიყვნენ ჩვენი ბიჭები. შესვლისთანავე მათმა ირონიულმა გამობუღვამ კინაღამ მუსხლემში ჩამეყვა.

— ვინაა ის გოგო? — მკითხა მწვითნელმა.
— ის გოგო ის გოგოა! — დამუხა ენა მე საწყალს.
— რა დროს შენი გოგოა! — მომუხმა სლაგა კირთაძის ხმა.
— უფროს დამყვენებლებს ზაძავს. — ვითომ იხუმრა ფირუს ჭეჭულამ-შვილმა.

„მაგან თავის უხერხო გვარს მიხედოს“, — გულში ვთქვი მე.

კიდევ კარგი დიმიტრი მწვითნელმა ბიჭები გააჩუმდა, თორემ ყველას რომ თითო შეკითხვა მოეცა, ალბათ, შევიშლებოდი. რა მოხდა, გოგონას სახელი ვკითხე, მხოლოდ სახელი...
— მეცადინეობა დაიწყო და მეოთხე ჩემი ფეხები ფეხბურთაში შეთანხვა.

საწვითნელი შეგვარა დასასრულს უახლოვდებოდა. თინიკოს ბევრჯერ შევეფეთე, მაგრამ ჩვენი ბიჭების გადამაქიდე, მოსულასა და რამეს კითხვას როგორღა გავუბედავდი. ისიც, ალბათ, გრძობდა ამას. როცა გამეზავრებოს წინა დღე დაგვა, რაღაც ენაზე სულში ჩამიძვრა, ერთ ადგილას ვერ ვჩერდებოდი, უახლოვდებოდა და მითითებოდა. პიონერთა ბანაკის ხელმძღვანელს ჩვენი სახელით გავილგა გადავწყვიტე. ბავშვები კლუბში შეგრობა. ჩვენ, ფეხბურთელები სკანაზე მივაჯიწყეს, გაგვამხვევენ. გამარჯვების გზა დაკვილოდეს. სცენიდან თინიკოს მოგვიჩერე თვალთ. უცხად იგი წამოგდა და გასასაგლელისკენ გაემართა. მეც კინაღამ წამოვდარი ფეხზე და უკან გამოვდენენი. რაღაც იდუმალმა ძალამ შემაჩერა.

ესოში გამოვიშალეთ. აივნიდან თინიკოს სახე მივინოდა. მე ფეხი ავიტოვე. ამ დროს გივი კახავამ ხელი მიამყარა და ჩქარი ნაბიჯით სახლისკენ წამიყვანა. უკერად ჩემს ფეხებთან რაღაც თვითონ დაგვარდა. ჩემზე წინ გივი დასწავდა და აიღო. ქალადი გამაგია, წაიკითხა და მისივე მე გადმომცა. ერთ სიტყვასა და ტელეფონის ნომერს მოგვარე თვალთ. თინიკო, 99-67-96. ის იყო და ეს გივიმ დიმიტრი გადმომხვდა. თითი დაგვიჩერე და მეც გამეღიმა. ალბათ, მიუხედავად ერთხანის.

ზ. ჯაშარიძე.

დღემ მამას გადახდა. მის თვალში შემოფოტება რომ ვერ ამოვიტოვებ, მორფ თითხში გავიდა. მამამ მაშინვე დასტურის მისცა დიმიტრის. რა უნაღლეობა, აგარაკზე ჩემი გავაგინისთვის ფული აღარ დახარჯებოდა.

ნურას უკაცრავად, ჩვენ უკვე უბრალო გუნდის წევრები როდი ვართ, „დურუჯად“ მოგვითხოვენ. ეს, ალბათ, იმტომ მოხდა, რომ დიმიტრი კახელი კაცი იყო. თუმცა რა მნიშვნელობა აქვს, რა ერქვა გუნდს, მთავარია იგი წესიერი, მეგობრული, თავდადებული, ძლიერი კოლექტივი იყოს. გუნდის შემადგენლობასაც დაგისახლებთ: მკვარე გივი კახავა (კატა), მკვლელები ფიროს ჭაჭაძე (კუჭა), მკვლელები ნიკო კახიანი (ბუტა), კახი ბალუაშვილი (ცეტო), სლაგა კირთაძე (აგა), ნახევარმცველები თემო საცხალაძე (კახაძე), ზურაბ კოსტავა (დრეკია), ზურაბილა ვაშალიძე (თხუნი), თავდასხმელები გია (ჭევიტო), ჯიშერ (კურა) და ნოდარ (კაცია) გოდერძიშვილები.

შემოგვევლია, გამოვიტყვა და გვიწყო. როცა გაიგეს, ფეხბურთელები ვიყავით, შურის თვალთ დაგვიწყეს ყურება, განსაკუთრებით, ბიჭებმა.

— დღეს დავისვენით, ხვალ კი საქმეს შევედგეთ, — გამოგვიხატა დიმიტრი მასწავლებელმა და ჩვენც ჩვენს ბინებს მივაშურეთ. გივი, კახი, ნიკო და მე კვლავ ერთად დავბინავდით. რა მოგვასვენებდა, ხვალბირი დავიბანეთ და გარეთ გამოვდით.

ესოში პიონერები გამოფენილიყვნენ. ერთი ჯგუფი ლეჟებს იმეორებდა, მეორე — ტანჯარაშვილი იღებდა სვეტს და ფრენურთის მოედანზე. ცოტა მოშორებით რაღაც უცხო სიბერის სწავლობდნენ. ამდენ ბავშვში მხოლოდ ერთი გოგონა იჯდა განმარტებით — წიგნს კითხულობდა. სხვებს ხომ არ მოვაცდენდი, მასთან მივედი და გვიტოხე:

— ბოდიში, რისთვის ვზადებთან თქვენი შეკობრები?
— მან ამხედ-ღამხედ და მიპასუხა.
— კვირის ჩვენთან თვითშეკობრების სალაშა და ვიზალებიან.
— უხერხული იყო მოსაუბრეს პასუხის მიღებისთანავე გავკლდით და უნებურად სახელი ვიკითხე. მან კითხვას კითხვით მიპასუხა.

— თქვენ თვითონ რა გქვიათ?
— ზურიკ...
— ენაზე ვიკითხე და ცოტა ყოყმანის შემდეგ ძლიერ ამოვიღულულე.
— ზურაბი, ვაშალიძე ვარ.
— ზურიკელს თქმა, ცოტა არ იყოს, მეუხერხულა, პატარა ხომ აღარა ვარ. კაცი ფეხბურთელია გუნდის ძირითად შემადგენლობაში ვთანაშობ, საკუთრო პირველობაში ვიზნაწილეობ!

სწორადაც მოვიტყვი. მშვიდობით, ზურიკელა, გაუმარჯოს ზურაბ ვაშალიძეს!

ამსობაში ზურაბი დარეკა და სადილად მიგვიპატივა.

საღამოს დიმიტრი მასწავლებელმა ჩვენი საყარაშვილი სტადიონი დაგვათვალიერებინა. შემდეგ პლაჟზე გავჯდართა. ფუტბრის სკასაკით იყო საესე ზღვის პირი.

ერთ დღეს ის გოგონა ენაზე, ზურაბად რომ გავაცანი თავი. სტადიონიდან დაბრუნებისას გზაზე შევეჩვენა. ასე მეგონა, მის წინაშე დიდი დანაშაული შეონდა ჩადენილი, ისე გავფითლდი, დაიბნინი. როცა მკითხა, როგორ მიღის თქვენზე გუნდის საქმეთ, ძლიერ ვუპასუხე. მას გაეღიმა და ის-ის იყო გზა უნდა გავერძელებინა, რომ სეტყვასავით მიგანალა:

— რა გქვიათ?
— თინა.
— რამდენი წლ... — რაღაც ვშეშეკად მისი წლგანების გაცება მომინდა და, კიდევ კარგი, დროზე დაგვიჩერე ენას კბილი.

დამნულობა რომ შემატყო, თვითონ გამომიყვანა უხერხული მდგომარეობიდან:

— რაღაც უნდა გქვითხათ.
— დიან, მინდოდა გამეყო, რამდენი ხანია აქა ხართ.
— უკვე ორი კვირა იქნება.
— კიდევ რაღაც უნდა შეკითხა, რომ დასასრულებელი სახლის აივანიდან ბიჭებმა ერთხმად დაგვიჩქეს:

— ზურიკელა ვაშალიძე, იყო აგვიანებ თვითრულ მეცადინეობაზე.
— ზურიკელა, ზურიკელა. რა უთხრა ბაბუა გიორგის, ეს სახელი რომ დამპირტვა. ანდა რაღა ჩემს დაბადების დღეს დამიხსება „მე, ბებია, ილიკოსა და ილარიონის“ ამ ქვეყანაზე გაჩენა.

დღემ მასწავლა, თინიკოს ისე თავაზიანად დაგვიჩერე თავი და გავმორდა.

დიმიტრი მწვითნელის თითხში უკვე შეგრეზილიყვნენ ჩვენი ბიჭები. შესვლისთანავე მათმა ირონიულმა გამობუღვამ კინაღამ მუსხლემში ჩამეყვა.

— ვინაა ის გოგო? — მკითხა მწვითნელმა.
— ის გოგო ის გოგოა! — დამუხა ენა მე საწყალს.
— რა დროს შენი გოგოა! — მომუხმა სლაგა კირთაძის ხმა.
— უფროს დამყვენებლებს ზაძავს. — ვითომ იხუმრა ფირუს ჭეჭულამ-შვილმა.

„მაგან თავის უხერხო გვარს მიხედოს“, — გულში ვთქვი მე.

კიდევ კარგი დიმიტრი მწვითნელმა ბიჭები გააჩუმდა, თორემ ყველას რომ თითო შეკითხვა მოეცა, ალბათ, შევიშლებოდი. რა მოხდა, გოგონას სახელი ვკითხე, მხოლოდ სახელი...
— მეცადინეობა დაიწყო და მეოთხე ჩემი ფეხები ფეხბურთაში შეთანხვა.

საწვითნელი შეგვარა დასასრულს უახლოვდებოდა. თინიკოს ბევრჯერ შევეფეთე, მაგრამ ჩვენი ბიჭების გადამაქიდე, მოსულასა და რამეს კითხვას როგორღა გავუბედავდი. ისიც, ალბათ, გრძობდა ამას. როცა გამეზავრებოს წინა დღე დაგვა, რაღაც ენაზე სულში ჩამიძვრა, ერთ ადგილას ვერ ვჩერდებოდი, უახლოვდებოდა და მითითებოდა. პიონერთა ბანაკის ხელმძღვანელს ჩვენი სახელით გავილგა გადავწყვიტე. ბავშვები კლუბში შეგრობა. ჩვენ, ფეხბურთელები სკანაზე მივაჯიწყეს, გაგვამხვევენ. გამარჯვების გზა დაკვილოდეს. სცენიდან თინიკოს მოგვიჩერე თვალთ. უცხად იგი წამოგდა და გასასაგლელისკენ გაემართა. მეც კინაღამ წამოვდარი ფეხზე და უკან გამოვდენენი. რაღაც იდუმალმა ძალამ შემაჩერა.

ესოში გამოვიშალეთ. აივნიდან თინიკოს სახე მივინოდა. მე ფეხი ავიტოვე. ამ დროს გივი კახავამ ხელი მიამყარა და ჩქარი ნაბიჯით სახლისკენ წამიყვანა. უკერად ჩემს ფეხებთან რაღაც თვითონ დაგვარდა. ჩემზე წინ გივი დასწავდა და აიღო. ქალადი გამაგია, წაიკითხა და მისივე მე გადმომცა. ერთ სიტყვასა და ტელეფონის ნომერს მოგვარე თვალთ. თინიკო, 99-67-96. ის იყო და ეს გივიმ დიმიტრი გადმომხვდა. თითი დაგვიჩერე და მეც გამეღიმა. ალბათ, მიუხედავად ერთხანის.

ზ. ჯაშარიძე.

თანამედროვე ოლიმპიური
თამაშების ისტორია 74 წელიწადს ითვლის. ოლიმპიელთა პირველი ასპარეზობა გასული საუკუნის მიწურულს გაიმართა. მაგრამ ოლიმპიური დედაქალაქების პრაბლემმა, რომელიც დიდ ინტერესს იწვევს მთელს მსოფლიოში, ერთბაშად როდი წარმოიშვა.

ოლიმპიადების აღორძინების თაოსნები იუნებობდნენ, რომ სპორტის დღესასწაულები გაემართათ ოლიმპიაში, როგორც ეს ანტიკურ ეპოქაში ხდებოდა. მაგრამ ანტიკური სპორტის ამ უძველესი ცენტრის აღდგენა ისეთი დიდი თანხები მოითხოვდა, რომ იძულებული შეიქნენ უარი ეთქვათ მიზიდველ იდეაზე და I თამაშები ათენში გამართეს.

ბერძენებს იმედოვნებდათ, რომ მათი დედაქალაქი თანამედროვე ოლიმპიად და ოლიმპიელ ათლეტთა მუდმივი რეზიდენციად გადაიქცეოდა, მაგრამ საერთაშორისო ოლიმპიურმა კომიტეტმა თამაშებისთვის საერთაშორისო ხასიათის მინიჭების მიზნით გადაწყვიტა ეს ასპარეზობა სხვადასხვა კონტინენტის სხვადასხვა ქვეყანაში მოეწყო.

1900 წელს თამაშები გაიმართა სავანანეთის დედაქალაქ პარიზში ოლიმპიური თამაშების აღმდგენლის პ. დე კუბერტენის დამსახურების აღსანიშნავად. 1904 წელს ოლიმპიადა ოკეანის გაღმა, ამერიკის ქალაქ სენტ-ლუისში მოეწყო.

1908 წლის ოლიმპიადის მასპინძლობაზე უკვე თითქმის ქალაქი აცხადებდა პრეტენზიას — ბერლინი, ლონდონი, მილანი, რომი. გამარჯვებული იტალიის დედაქალაქმა, მაგრამ უეცრად მან უარი თქვა თამაშების ჩატარებაზე ფინანსური გაჭირვების გამო და ოლიმპიადა ლონდონს ჩაატარდა.

1912 წლის თამაშების მოწყობის უფლება უბრალოდ მხოლოდ სტოკჰოლმმა. ამის შემდეგ ოლიმპიური თამაშების ორგანიზაციაზე კიდევ სამჯერ აცხადებდა პრეტენზიას მხოლოდ თითო ქალაქი: 1928 წელს — ამსტერდამი, 1932 წელს — ლოს-ანჯელესი, 1948 წელს — ლონდონი.

1920 წელს ორ მეტოქესთან ბრძოლაში გამარჯვებულნიყვნენ. 4-4 კანდიდატი იბრძოდა 1908 და 1916 წლების ოლიმპიადების მასპინძლობისთვის. ამდენივე ქვეყანა იყო დასახლებული 1964, 1968 და 1972 წლებში ორგანიზატორად. 6 ქალაქი დაასახლეს 1924 და 1944 წლების ოლიმპიადების ადგილად. ქალაქმა მიწვიდა 1952 წლის ოლიმპიადა, ათმა 1956,

თერთმეტმა — 1936, თოთხმეტმა — 1940 წლის თამაშები. სარეკორდო იყო 1960 წლის ოლიმპიადის მასპინძლობის მსურველთა რიცხვი — 15.

ქალაქების სიას, რომლებიც ოლიმპიადების გამართვის ბედნიერებას ვერ ელოდნენ, სთავაზობს მოქცევა აშშ-ს ქალაქი დეტროიტი, რომელსაც 1944, 1952, 1956, 1960, 1964, 1968 და 1972 წლებში სურდა ემასპინძლა ამ შეჯიბრებისთვის. მეოთხედი საუკუნის მანძილზე დეტროიტს ასლა პირველად ვერ ვხვდით კანდიდატების სიაში. ბულდოგური პარიზი ოლიმპიადა გამართა 1916, 1920, 1936, 1940, 1944 და 1960 წლებში. ხუთჯერ სცადა ბედი არგენტინის დედაქალაქმა ბუენოს-აირესმა (1936, 1940, 1956, 1960, 1968 წწ.), ოთხჯერ — ჩიკაგომ (აშშ) — 1904, 1952, 1956, 1960 და მონრეალმა (კანადა) — 1940, 1944, 1956, 1972 წლებში, სამჯერ — ალექსანდრიამ (ეგვიპტე) — 1916, 1936, 1940, ბარსელონამ (ესპანეთი) — 1924, 1936, 1940, მინეაპოლისმა და ფილადელფიამ (ორივე — აშშ) — 1952, 1956, 1960 წლებში, ორჯერ — ლიონმა (საფრანგეთი) — 1920, 1968, ლუბლინმა (იორლანდია) — 1936, 1940, რიო-დე-ჟანეირომ (ბრაზილია) — 1940, 1960, სან-ფრანცისკომ (აშშ) — 1956, 1960, 1964 წლებში, თითოჯერ — მელბონმა (1908), კოლკოედინამ (1916), კიოლნამ, მაინის ფრანკფურტმა, ნიურნბერგმა (ეს ქალაქები კონკურენციას უწევდნენ ბერლინს 1936 წელს), ტორონტომ, ნიუ-იორკმა (1960), ვენამ (1964), მადრიდმა (1972), პრაღამ (1924).

და აი, საერთაშორისო ოლიმპიური კომიტეტის სესიამ კვლავ უნდა ამოირჩიათ ოლიმპიური დედაქალაქი. ამჯერად კონკურსში მონაწილეობდა 4 ქალაქი, მაგრამ, როგორც ცნობილი ვახდა, იტალიის ქალაქმა ფლორენციამ თავისი კანდიდატურა მოხსნა (სხვათა შორის, ეს ქალაქი პირველად მონაწილეობდა თაენის კანდიდატურა მინერვალმა, მეორედ — ლოს-ანჯელესმა, პირველად საბჭოთა ქვეყნის დედაქალაქმა — მოსკოვმა.

ამიგივე პრეტენდენტი ქალაქები რიცხვი ოლიმპიადების მიხედვით ასეთია: 1896 — 1, 1900 — 1, 1904 — 1, 1908 — 4, 1912 — 1, 1916 — 4, 1920 — 3, 1924 — 6, 1928 — 1, 1932 — 1, 1936 — 11, 1940 — 14, 1944 — 6, 1948 — 1, 1952 — 9, 1956 — 10, 1960 — 15, 1964 — 4, 1968 — 4, 1972 — 4, 1976 — 3.

შეხვედით

ოქსაური გუნდი

თილპისკნი (ინგლისი) დიდი პოპულარობით სარგებლობს ადგილობრივ ფეხბურთელთა გუნდში, რომლის მწვითნელია 6 წლის ქალბატონი მილტეტი. გუნდში თამაშობს მილტეტის შვიდი ვაჟი, სამი სიძე და ერთი შვილიშვილი.

ლაშქრობა და რძე

მეტანდინაში გაშარდა სპორტული ზეიმი — ერთდღიანი ქვეითი ლაშქრობა ათობით კილომეტრზე. მონაწილეებს უფლება ჰქონდათ გზადასვლა ესეთ მხოლოდ რძე და ეჭმათ რძის პროდუქტები. ყველა მონაწილე ლაშქრობის და რაქიონის კმაყოფილი დარჩა. მხოლოდ ერთი — 93 წლის ბრმ მკობრ-მიკი ცდილობდა დაეძვინებინა, თითქმის ვისკი რძეზე უფრო ამხნევეს მოგზაურებს.

სწრაფი ჩ